Vayikra 5785

The says in פסוק פסוק: פּסיק פּי יַקְרִיב מְּכֶּם קְרְבָּן לַה׳ (פֿיסיק אַלָּהָם אָלָהָם אָלָהָם אָלָהָם אָלָהָם פֿיסיק. Why is the word אדם says in דַּבּּר אָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אָלָה סn the spot explains: קרבן - just as מָה אָדָם הָראשון did not bring a קרבן - just as קרבן הראשון קרבן; it must stolen property, so too, you are not allowed to take an animal, steal it, and offer it as a קרבן; it must be your own.

The ספר אפריון, written by ר' שלמה גנצפריד אלמה. אפריון - a tremendous גאון - offers an additional perspective. He does not argue with רש"י but rather adds another reason why the word אדם is included. If you look at the אדם אדם, the word אדם appears extra. That is what struck רש"י, and it is what struck the אפריון אדם אדם as well. The could have simply said: אַרָּבֶּן לָּהִי יָקְרִיב מִּכֶּם קְרְבָּן לָהי. What is the word אדם על נְּבֶּנ יִשְׂרָאֵל וְאָמֶרְתָּ אֲלֶהֶם כִּי יַקְרִיב מִכֶּם קְרְבָּן לָהי. What is the word אדם to teach us that we would not have known otherwise?

Now, all of the שמות נשמות from the beginning of time until משיה comes - all of כלל ישראל - are a הלק אלוק ממעל. We know that our ברום לייב:ט' האך האך Himself, as the פסוק in פסוק הישמות states: כִּי חֵלֶק ה' עַמּוֹ ברום לייב:ט' הלק הי לייב:ט' האך - the portion of Hashem - is our גשמות. The שפריון brings another fascinating principle: when you have a החלק (a portion) of something, it is exactly the same as the original. A sample of something is identical to the whole. In Hebrew: החלק ממנו - There is no difference between the החלק ממנו - דומה בעינו לאותו דבר שנחלק ממנו , that means we are חלק הנחלק היות העמה ברוך הוא שוה ודומה בעינו לאותו הוא העלק ממנו - מון אור הוא הקדוש ברוך הוא הקדוש ברוך הוא what part of us reflects this? The inner אור - a spark of our הקדוש ברוך הוא - given to us as a זכות a part of Himself. This הקדוש ברוך הוא נשמה is connected to the הרי"ג מצות הייבו שמה ברוך הוא הדריש ברוך הוא החרי"ג מצות שוב ברות הוא בשמה ברות הוא החריים ברות הוא בעות הוא בעות

We mention this concept many times in our תפילות, הפילוכון, אפריונדרות, יוצרות, יוצרות, מחזורים, it is only written as an abbreviation, but in the larger מחזורים, including Artscroll, it is fully spelled out: נפש, רוח, נשמה. These three words contain a tremendous depth of תורה. There is a vast amount of discussion, especially from the בית הלוי about the significance of אפריון, מחזורים, about the significance of אפריון אפריון. They each one corresponds to different aspects of our existence and our connection to אפריון ברוך הוא היות ברוך הוא סוף חיבות and סוף חיבות bo of these three words - נפש, רוח, נשמה - equal תרי"ג ווא הייש, בין (the first letters) = 300, and הייש אייש הייש (the last letters) = 313. Together, they total

תרי"ג תרי"ג תרי"ג. This תרי"ג represents both our spiritual and physical being, which are rooted in the רמ"ה - the connected to אברים - are merely a אברים - are merely a אברים - are merely a עוֹר וּבַשַּׁר הַּלְבִּישֵׁנִי וּבַעַצַמוֹת וְגִיִּדִים תַּשֹּכְבֵנִי describes this: עוֹר וּבַשַּׁר הַּלְבִּישֵׁנִי וּבַעַצַמוֹת וְגִיִּדִים תַּשֹּׁכְבֵנִי.

The אפריון אפריון אפריון emphasizes that the האדם, which is called אדם, is a אדם החתון. הדלק אלוק ממעל . This is what defines אדם - the real אדם is one who strives to fulfill all of the אדם התחתון. תרי"ג מצות connects to אדם העליון, and the word represents our גשמיות, our highest ideals. A true אדם is one who recognizes that his העמיות is merely a covering for his גשמיות. When the פסוק states: מָקְרִיב מָּלֶם, it means that by bringing a קרבן, we demonstrate our inner essence. We are not just people with desires and needs. The famous question: "Do you eat to live, or do you live to eat?" speaks to this. Our purpose is not to simply fulfill our physical needs; it is to fulfill our הפקיד . נשמות בא truly means: one who translates his physical existence into doing the באון השם אדם האדם.

The אפריון אפריון אפריון brings down a very famous rule: if there is a מארים that a person is מחויב to do but refuses, we say מריון to do but refuses, we say מריון אותו עד שָּיֹאמֵר רוֹצֶה אָנִי . The question is, how does this work? If someone is coerced, if he is forced until he says מפרשים, how can that be considered רצון? This question is discussed by many מפרשים, including R' Samson Raphael Hirsch and the אפריון. I first encountered it in the ספר גבית הלוי ווער אפריון מפר אפריון ווער אפריון אפריון מפר אפריון ווער אפריון מפר אפריון ווער אפריון אוני אפריון ווער אפריון וווער אפריון ווער אפריון וו

The answer is that a person, in his essence, truly wants to do a מצוה. However, his יצר הרע 'gets in the way - what Chazal call the שאור שבעיסה. Whether it is personal desires, distractions, or irrelevant wants, these influences convince him not to fulfill the מצוה. But what is the person's true עַצמיוּת 'His true essence is that he really does want to do it. Therefore, we say פּוֹפִין אוֹתוֹ עַד שֶׁיֹאמֶר רוֹצֶה אֲנִי forcing him to verbalize his רצון is not creating an artificial desire but rather removing the external barriers that obscure his true רצון.

This, says the meaning of לְרְצוֹן. When we bring a קרבן, we are demonstrating our deepest רצון - to do the יאַפּריון. As it says in (ב':ד') ברקי אבות (ב':ד'). As it says in קרבן בּרְצוֹנוֹ פָרְצוֹנוֹ פָרְצוֹנוֹ כִרְצוֹנוֹ כִּרְצוֹנוֹ כִּרְצוֹנוֹ בּיִת המקדש is not just about bringing an animal to the בית המקדש ; it is a representation of our innermost feelings, our deepest aspirations, and our essence. A person is defined by what he desires and does - especially when it comes to doing the רצון השם

The פסוק is teaching us that if you want to express your עבודה and your ארבון to do the חורה, the חורה provides the קרבן as that vehicle. The קרבן is a reflection of the person himself. It is not just a ritual act; it is a profound statement of who you are and what you truly want. When a person brings a של with this awareness, he is fulfilling his תפקים in this world. This is a very deep idea hidden within these תורה, but it is illuminated by our major מפרשים. If we truly want to do the right thing, to follow the תורה through that, we will fulfill our תפקיד in this world. Good Shabbos!